

ת"פ 58004-19 - מדינת ישראל נגד א.ג. מגה סרוויס בע"מ, איתן גלעדי, אורית טיבי איין

בית הדין האזרחי לערבותה תל אביב

ת"פ 58004-19 מדינת ישראל נ' א.ג. מגה סרוויס בע"מ ואח'

ת"פ 50747-18-11 מדינת ישראל נ' א.א. צבר פתרונות לאירועים בע"מ ואח'

בפני כבוד השופט אורן שגב

בעビין: המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עווה"ד אנטואנט חניה

נגד

הנאשמים

א.ג. מגה סרוויס בע"מ

2. איתן גלעדי

ע"י ב"כ עווה"ד איה שרייך מטעם הסניגוריה

הציבורית

3. אורית טיבי איין

ע"י ב"כ עווה"ד סיגל מלמליאן מטעם הסניגוריה

הציבורית

זכור דין

1. ביום 20.06.2023 הורשו הנאשמים 2 ו- 3, על פי הודהתם, בעובדות המוחוסות להם בכל אחד משני כתבי האישום שהוגשו בתיקים ת"פ 58004-19 ות"פ 50747-18-11-11-18-19 מדילמן:

כתב האישום בתיק ת"פ 58004-03-19

אישום ראשון

הפרת חובת הפקוח של נושא משרה או מניעת ביצוע עבירה - עבירה לפי סעיפים 2 + 20 + 21 לחוק העטקה עובדים על ידי קבלני כח אדם, תשנ"ו-1996 (16 יחידות עבירה).

אישום שני

אחריות מנהל לביצוע עבירה שנעבירה ע"י התאגיד - עבירה לפי סעיפים 2(א) + 14 + 15 לחוק שכר מינימום, תשמ"ז-1987 (19 יחידות עבירה).

אישום שלישי

הפרת חובת פיקוח של נושא משרה בתאגיד - עבירה לפי סעיפים 26 + 25(ב)(1) לחוק הגנת השכר, עמוד 1

התשי"ח-1958 (19 ייחדות עבירה).

אישום רביעי

הפרת חובת פיקוח של נושא משרה בתאגיד - עבירה לפי סעיפים 24 + 33 א (2) ו- 38 לחוק עבודה נוער, תש"ג-1935 (10 ייחדות עבירה).

2. ביום 16.11.21 התקיים בפני דיון במהלכו הגישה ב"כ המאשימה טיעונים לעונש בכתב (מא/1).

3. **להלן, במתוך, טיעוני ב"כ המאשימה:**

(א) יש לראות בכל אחד מ-4 האישומים כ"airou" אחד נפרד ולכן, בהתאם, יש לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אחד מהאירועים המוחסנים לנאים, בהתחשב במספר העבירות, וזאת כפי שນפק בע"פ (ארצى) 12602-03-20 מדינת ישראל נ' באר הנדסה אזרחית בע"מ.

(ב) ביחס לאיושם הראשון

(1) הערך המוגן שנפגע מביצוע העבירות הוא שמירה על זכויות קוגנטיות של עובדי כוח אדם והגנה מפני ניצולם לרעה. מדובר בעובדים מוחלשים הנ נתונים לסיכון מוגבר לניצול ולשלילת זכויות, מקום בו קיבל השירות או קיבל כוח האדם חדל מלפעול, ומכאן החשיבות בפיקוח שיבטיח את תנאי עבודתם (בג"ץ 450/97 **תנופה שירות כח אדם ואחזקות בע"מ - אליו יש שר העבודה והרווחה**, פ"ד נב(2) 433 (27.05.1998) וכן ע"ע (ארצى) 520/09 **אופקים א.ג. בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד התעשייה, המסחר והתעסוקה** (17.10.2010)).

(2) מדובר בעבירות בעלות אופי כלכלי ולכן על העונש להיות מرتיע מבחינה כלכלית, וזאת ע"י הטלת קנסות גבוהים שתכליתם להפוך את העבריינות בתחום זה לבלי משקלמת.

(3) ביחס לנسبות ביצוע העבירות, מדובר בעבירות חמורות. הנאיםים 2 ו- 3 שמשו כמנהלים פעילים ורשמיים בנאשمت 1, הפרו את חובת הפיקוח ולא עשו כל שביכולם כדי למנוע את ביצוע העבירה ע"י הנאשמת 1.

(ג) ביחס לאיושם השני

(1) הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות הוא הבטחת שכר מינימום לעובד על מנת לאפשר לו קיום בכבוד מפירות عملו שיענה על צרכי הבסיסיים. מדובר על ערך חברתי שנועד בין היתר לצמצם את מעגל העוני לצמצם פערים חברתיים, לעודד עבודה ולקדם שוויון (בג"ץ 3512/04 **מיכל שזפי נ' בית הדין הארץ לעובדה ואח'**).

(2) באשר לנسبות ביצוע העבירה, מדובר בעבירה חמורה - אי תשלום שכר מינימום ל- 13 עובדים, בני נוער בגילאי 16, להם לא שולם שכר כלל במסך מספר חודשים ובמועדים שונים.

(ד) ביחס לאיושם השלישי

עמוד 2

(1) הערך המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות הוא תשלום שכר העובד במועדו. מדובר בעבירה על חוק מגן שבא להגן על הליבה של התמורה המונפקת לעובד כगמול לעובודתו - שכר העובדה. חוקי המגן קובעים זכויות סוציאליות מינימליות לעובדים ומדובר בכך חיוני לעובדים שאין אפשרות לוותר עליו (דב"ע 237-3 עזרא שמואלי ואח' נ' מדינת ישראל (28.08.01).

(2) מבחינת נסיבות ביצוע העבירה, מדובר בפגיעה חמורה לנוכח כמות האישומים והעבירות המיויחסים לנאים - 19 במספר, ופגיעה בבני נוער שכל רצונם לכלכל את עצםם. מדובר באוכלוסייה שלשה שיש למנוע את ניצולה מצד מעסיקים.

(ה) ביחס לאיושם הרביעי

(1) הערך החברתי שנפגע הוא חוק מגן נוסף - חוק עובדת נוער, שמטרתו לעגן את זכויותיהם של בני נוער העובדים ולמנוע את ניצולם, לשמר על בריאותם ועל זכותם להתרנס בכבוד. מטרת החוק היא לאזן בין רצונם של בני נוער לכלכל את עצםם לבין שמירה מפני ניצולם מצד מעסיקים (ע"פ ארכיון 19-04-12606 ל.מ. שירות כח אדם (צפון) בע"מ נ' מדינת ישראל).

(2) ביחס לנסיבות ביצוע העבירה, הנאים 2 ו- 3 הפכו את חובת הפיקוח על נאשمت 1 שהעסקה את 7 בני נוער בשעותليل מהוחרות האסורות על פי חוק, תוך פגעה קשה בזכויותיהם ובבריאותם.

4. אשר למתחמי הענישה, טענה המאשימה כדלקמן:

ביחס לאיושם הראשון

(א) העונש הקבוע בחוק לנושאי משרה עומד על קנס מקסימלי בסך של 29,200 ₪ לכל יחידת עבירה, והמאשימה סבורה כי מתחם הענישה ההולם הוא בין 30% ל- 40% מגובה הקנס המקסימלי, וזאת לנוכח חומרת העבירה והפגיעה בערך החברתי המוגן - היקף העובדים שסופקו למיזמים שונים.

(ב) לאחר שנשקלו הנסיבות לקולא, ובינהן, היעדר עבר פלילי לנאים 2 ו- 3, הודאותם והחיסכון בזמן השיפוטי של בית הדין, המאשימה עותרת לעונש ספציפי לכל אחד מהנאשמים 2 ו- 3 בסך של 163,520 ₪.

5. ביחס לאיושים השני והשלישי

(א) העונש המקסימלי הקבוע בחוק הוא מאסר או קנס בהתאם לסעיף 61(א)(4) לחוק העונשים בגובה 226,000 ₪ לכל יחידת עבירה. מתחם העונש ההולם הוא בין 30,000 ₪ ל- 90,000 ₪ וזאת לנוכח חומרת העבירה והפגיעה בערך החברתי המוגן ומספר העובדים שלהם לא שולם שכר מינימום.

(ב) לאחר שנשקלו הנסיבות לקולא, כאמור לעיל, המאשימה עותרת לקנס ספציפי בגובה 80,000 ₪ לכל אחד מהנאשמים 1 ו- 2.

עמוד 3

(א) העונש המקסימלי לעבירה הקבוע בחוק הוא מאסר שנה או קנס בגין 150% מהकנס הקבוע בסעיף 40%(א)(2) לאותה עבירה, קרי: 43,800 ₪ ליחידת עבירה. מתחם העונש ההולם הוא בין 30% ל- 40% מגובה הקנס העוני הכספיIMALI וזאת לנוכח חומרת העבירה והערך החברתי שנפגע.

(ב) המאשימה עותרת לקנס ספציפי בגין 300,300 ₪ לכל אחד מהנאשמים.

.7. **סה"כ עתירה המאשימה לקנס בגין 396,520 ₪ עבור כל אחד משני המנאשמים.**

.8. בנוספ', טענה, כי יש לחייבם לחתום על כתוב התחייבות להימנע מביצוע העבירות בהן הורשוו במשך 3 שנים ממועד מתן גזר הדין בגין הקנס העוני המרבי הקבוע בחוק לצד כל אחד מהעבירות בהן הורשוו, ולקבוע כי יטלו עליהם ימי מאסר בגין אי תשלום הקנסות העוניים, בהתאם לסעיף 71 לחוק העוני, ימי מאסר בגין אי חתימה על כתוב התחייבות, לפי סעיף 74 לחוק העוני.

כתב האישום בתיק ת"פ 50747-11-18

מדינת ישראל נ' א.א. צבר פטרונות לאירועים בע"מ ח.פ. 515380079

.9. הנואשת 1 הואשמה בעבירה של עיסוק כקבלן כח אדם ללא רישיון מעת الشر - עבירה על סעיפים 2(a) + 20(b) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כח אדם, התשנ"ו-1996 (4 ייחדות עבירה).

.10. הנואשים 2 ו- 3 הואשמו בעבירה של הפרת חובת פיקוח של נושא משרה - עבירה לפי סעיפים 2(a) + 20 + 21 לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כח אדם, התשנ"ו-1996 (4 ייחדות עבירה).

.11. הערך המוגן בעבירות בהן הורשוו הנואשים הוא שמירה על זכויות קוגניטיות של עובדי כח אדם והגנה מפני ניצולם לרעה.

.12. מדובר בעבירות חמורות והעונש הקבוע בחוק ביחס לעבירה שביצעה הנואשת 1 הוא 14,400 ₪ לכל אחד מ-2 הנואשים 2 ו-3 - 29,200 ₪ לכל יחידת עבירה.

.13. מתחם העונשה ההולם הוא בין 30% ל- 40% מגובה הקנס הכספיIMALI, וזאת לנוכח חומרת העבירה והפגיעה בערך החברתי המוגן.

.14. לאחר שנסקלו הנסיבות ל��לא, וביניהן, היעדר עבר פלילי לנואשים 2 ו- 3, הודהתם והחיסICON בזמןנו השיפוטי של בית הדין, המאשימה עותרת לעונש ספציפי לנואשת 1 בגין 20,160 ₪ וכל אחד מהנאשים 2 ו- 3 בסך של 40,880 ₪.

.15. בנוספ' טענה, כי יש לחיב את הנואשים לחתום על כתוב התחייבות להימנע מביצוע העבירות בהן הורשוו במשך 3 שנים ממועד מתן גזר הדין בגין הקנס העוני המרבי הקבוע בחוק לצד כל אחד מהעבירות בהן הורשוו ולקבוע

כי יוטלו עליהם ימי מאסר בגין אי תשולם הוצאות העונשים, בהתאם לסעיף 71 לחוק העונשין, ימי מאסר בגין אי חתימה על כתוב ההתחייבות, לפי סעיף 74 לחוק העונשין.

16. ב"כ הנאים 2 ו- 3 טענו לעונש.

17. **ב"כ הנאשם 2** ביקשה להגיש חוות דעת פסיכו-סוציאלית מטעם ד"ר גלי תמיר וזה הוגשה וסומנה (נא/ז). מטעמים הקשורים בנסיבות הפרט, לא אביא את תוכנה של חוות הדעת.

18. ד"ר תמיר העידה בפניו וטענה בתמצית, כי הנאשם 2 הופנה אליה מטעם הסגנוריה הציבורית וכי תחום התמחותו הוא ליווי אנשים בהיליכם פליליים תוך חיבור בין היבט העברייני וסוגיות של מצבי זכויות במוגבלות.

19. עוד הוסיפה, כי כבר בשלב מוקדם הייתה התרשמות שתיק זה חריג והנאים 2 חריג מבחינת נסיבות חייו וריבוי אירועים טראומטיים שהובילו לקיומה של התמודדות נפשית, כפי שפורט בהרחבה בחוות הדעת שלה.

20. ד"ר תמיר העידה כי מאז חודש يولי 2021 היא מסיימת לנאים 2 מעבר לדרישות התפקיד לנוכח המורכבות שהוא נחשפה אליה באופן ישיר מהמסמכים שהוצגו בפניו ונבדקו על ידה וע"י גורמי טיפולים נוספים, לרבות התייחסות של שירות המבחן בתיק תעבורה בו הנאשם 2 מעורב.

21. נסיבות חייו של הנאשם 2 מורכבות והוא מוכר כבעל נכות נפשית צמיתה במל"ל. במהלך שנת 2021 הוא נמצא לראשונה בחיו בהליך שיקום משמעוני המיעוד לאנשים הסובלים מלוקות פסיכיאטרית. הליך השיקום עדין ובמקרים רבים התייחסות הנפשית מתקשת על התמדה בהליך שיקום.

22. לנאים נכות נפשית בגובה 40% והמשמעות היא פגיעה משמעותית בכושר ההשתכרות עם השפעה על השدة התפועלי, תעסוקתי, החברתי והנפשי ללא הטבה ניכרת בסימנים הקליניים מטיפול רפואי, שניית לו.

23. לשאלת בית הדין, השיב הנאשם 2 כי הוא עובד בערז תקשורת חלק מהליך השיקום שלו בלויין ע"ס תעסוקתי, וד"ר תמיר הוסיפה כי מדובר בתעסוקה מלאה על ידי עובד סוציאלי חלק מהליך שיקום, המיעוד למתחודדי נפש מטעם משרד הבריאות.

24. ד"ר תמיר הבירה, כי הגעה להיעד משום שקיים חשש ממשמעוני שענישה קונקרטית בדמות קנס כספי גבוה, טוביל לקטיעת ההליך השיקומי של הנאשם 2, להגברת גורמי הסיכון שעמדו בבסיס ביצוע העבירות ולנסיגת במצבו הנפשי.

25. בהתייחס לעבירות שבahn הורשע, הנאשם 2 הודה בביצוען, קיבל אחריות ומסביר, גם מבלי להתלוות בלקות הנפשית, שבתקופה זו, בדומה לתקופה נוספת בחייו, בה הסתיימו נישואיו הראשונים, בגלל מצבו הנפשי הוא לא היה פניו כלל לראות את הזולת, את צרכיו ואת חובתו כלפי الآخر. ד"ר תמיר ביקשה להציג את העובדה כי תופעה זו כבר התרחשה בעבר גם כלפי בני משפחתו בתקופה שחוווה משבר נפשי, עקב גירושו.

26. כאמור וכמפורט בחוות הדעת, תוצאות המשבר הזה, הן ניתוק ארוך מבלתי הצערה מנישואיו הראשונים, נתק שהוא לא הצליח להתגבר ולגשר עליו ומדובר בדף מוכר עצמו לפני המעשים בהם הורשע על פי הודהתו מושא שני כתבי האישום.

27. לטענתה, ענישה שיקומית גם אם ממושכת, בדמות של"צ, צו מבחן ארוך, יכולה להועיל הרבה יותר ולהפחית את הסיכון להישנות עבירות וכי שירות המבחן התרשם באופן דומה מהנאשם 2 ומהלייר השני בו הוא מצוי בשנה האחרונה. עוד הוסיפה כי שם בית הדין יבחר לבחון אפשרות זו ואת התאמתו לתוכנית של"צ, היא מעריצה כי הוא "מצא מתאים".

28. הנאשם 2 נטל אחריות לאורך השנה האחרון על היבטים רבים בחיי, ועסק תוך התמקדות בעצמו, מבל' להשליך על הצד השני. עוד הסבירה כי מבחינת הליך שיקום, הגורמים הטיפוליים בוחנים 3 פרמטרים: תעסוקתי, טיפולי וככללי וכי כמעט שלל הרכבה הרבה אנשיים שנקלעו למצבי חובות או להתנהלות כלכלית לקויה ובחרו בדרכי התמודדות לא אדפטטיביות, הליך השיקום חייב לכלול גם שיקום כלכלי וגם שיקום תעסוקתי וזאת בנוסף לשיקום הטיפולי המקובל.

29. במקרה זהה, הוסיפה, הנאשם 2 עונה על שלושת השdotות וקטיעת הליך זה, הינה עול ולא תשרת את האינטראס החברתי.

30. לשאלת בית הדין הוסיפה, כי כו� מקור הכנסתו של הנאשם 2 בקצבת נכות מהמל"ל בגובה כולל, לאחר ניכוי, של כ- 3,500 ₪, וזאת לפני שהמל"ל מquiz את המזונות בהם הוא חייב בגין בנו הקטן, בסך 1,200 ₪.

31. הנאשם 2 הוסיף, כי בעבודתו השיקומית הוא משתמש שכר מינימום שעתי בסך 29 ₪ והוא עובד בהיקף משרה של כ-75% מטעמי שיקום. עוד העיד, לשאלת בית הדין, כי הוא מתגורר בקיבוץ שפירים ולא משלם שכר דירה מאוחר והוא נכה ומתרגורר בצד מוד לאחיו לאחר שאביו נפטר.

32. ד"ר תמייר הוסיפה, כי גם כשמוטל קנס, הוא מבוסס על הנחה שההכנסות תשארנה דומות לאורך כל תקופות השנה ואולם במקרה זה, מדובר באדם עם נכות نفسית יוכל להיות שבעתיד הוא יקלע לאפיוזות דיכאוניות, שבמהלכן הוא לא מסוגל לצאת לעבודה.

33. הנאשם 2 הוסיף, כי מעבר לטיפול רפואי, הוא גם בטיפול רפואי, ולשאלת בית הדין השיב, כי מאז שנפרד מהנאשמת 3, שהיתה בת זוגו, הוא לא עבד במשך שנה וחצי כי סבל מדיכאון. עוד הבahir, לשאלת בית הדין, כי הוא נפגש בתדירות של פעם בחודש עם הפסיכיאטר המתפל בו.

34. ד"ר תמייר הוסיפה, כי הפנטה את הנאשם בבית הילא מטעם משרד הרווחה, שמתאים למי שעברו פגעה כמתוארת בחווות דעת. הנאשם 2 עבר הליך אבחון ומਮטיין לתחילת טיפול. עוד הוסיפה, כי ידוע לה שבעובדת שבת הוא עובד, יש תקופות שבהן יש ירידה משמעותית, בעיקר בקיץ וזאת מכיוון שהוא מדבר בערז הספורט, שם הוא עובד קבוע כליל, מעmis משאיות, סוחב מצלמות, עוזר לצלמים. מדובר בעבודה לא מקצועית ומתואמת.

35. ב"כ הנאשם 2 ביקשה להוסיף לכל האמור לעיל, כי היא מצטרפת לכל הטענות המשפטיות שהועלו ע"י ב"כ הנאשמת 3 והגישה לב"כ המאשימה ולבית הדין את המסמכים הבאים: תעודת נכה והסדר נושים לפי חוק חקלות פרעון. בהקשר זה הדגישה כי הנאשם 2 אינו פושט רגל, אלא עבר שיקום כלכלי והגישה מסמכים בעניין (נא/2).

36. עוד הוסיפה, כי החקירה הסתיימה בשני התקדים בחודש נובמבר 2016 וכי מדובר על شيء של כשנתיים וארבעה חודשים בהגשת כתב האישום.

37. ב"כ הנאשם 2 סימה דבריה בבקשת כי המלצהה של ד"ר תמייר תאומצנה.

38. **ב"כ הנאשם 3** טענה לעונש ופתחה בכך, שלאור החלטת בית הדין לבטל את כתוב האישום כנגד הנאשם 1 בתיק 58004-03-19, יש לזכות את הנאשמים בתיק זה, שהרי עבירה של הפרת פיקוח חלה מזמן בה החבורה עברה עבירה. עוד הוסיפה, כי הנאשמים אמנים הodo בביצוע העבירות המיוחסות להם, ואולם זה היה לאחר שהנאשם 3 קיבל הבטחה, כך לדברי הנאשם 3, מב"כ המאשימה, לפיה כל ההודאות הן פורמליות והיא תהחשב במצב המשפחתי והנפשי הנאשם 3.

39. הסניגורית המשיכה וטענה, כי קיים شيء בהגשת כתבי האישום לאור העובדה שהחקירה הסתיימה בשני התיקים בשנת 2016 ולא בוצעו פעולות חקירה מאז ואילו כתבי האישום הוגשו בשינוי של כשנתיים ושנתיים וחצי, בהתאם, מסיום החקירה. בהתאם להנחיות היועם"ש, הוסיפה, מרגע שהتابיעה לא מגישה את כתוב האישום תוך שנה היא לא יכולה להגיש את זה אחרי זה היא צריכה לפנות ליועם"ש. עוד הוסיפה בהקשר זה, כי יש לקחת בחשבון את השינוי במסגרת קביעת העונש שכן לא מדובר בעובדה טכנית בלבד.

40. עוד הוסיפה, כי הנאשם 2 ו- 3 היו זוג נשוי בזמנים הרלוונטיים לעבירות ונקלעו לחובות כספיים גבויים. בנוסף, הם הוריהם ליד שוכר על ידי המלլ לנוכח בשיעור של 188%. כתוצאה מהנזקים הכלכליים, היחסים בין בני הזוג עלו על שרטון, הם התגרשו ונשארו חסרי כל באופן שנייהם עברו הילך של פשיטת רגל.

41. הנאשם 3 ביקשה לטען לעונש וטענה כי היא בת 50, ומazel שנדירה מהנאשם 3, היא בזוגיות ומגדלת את הבן המשותף שלה ושל הנאשם 2, כאם ייחדנית. עוד הוסיפה, כי היא מקבלת מהמוסד לביטוח לאומי קצבת תלויים בגובה 940 ₪ נגד מזונות שנפסקו לה במסגרת צו הגנה.

42. הנאשם 3 טענה כי אינה עובדת ואניינה יכולה לעבוד בשל מצבו הרפואי של בנה, המצריך השגחה מלאה וטיפול במשך כל שעות היממה. בהקשר זה שבה וצינה כי אבי הילד - הנאשם 2 - אינו מעורב בגידולו.

43. בהקשר למצבה הכלכלי צינה כי הייתה בפשיטת רגל 4 שנים ונזקרה מהבית בו התגוררה עם הנאשם 2 בשפירים. ביום, צינה, היא גרה בפרדס חנה בדירה 2 חדרים קטנה שרכשה מכיספים שבנה לנוכח זהה בתביעת ביטוח וכי עם הגיעו לגיל 18 יועבר הרישום על הבית על שמו. בגין דירה זו היא חייבת 400,000 ₪ כהלוואה שנתלה מאדם פרטי.

44. עוד צינה כי לפני המफולט, כהגדרתה, עבדה כסמנכל'ל שיווק, אך כאמור לעיל, אינה יכולה היום לחזור לשוק העבודה מהסיבות שפירטה לעיל, והוא מתקיים היום מקצבת נכotta של הבן בסך 4,000 ₪, מהבטחת הכנסה בגובה 1,800 ₪ ומקצבת תלויים בגובה 940 ₪.

45. עוד הוסיפה כי מלבד הבן הקטן, יש לה 2 ילדים גדולים. אחד מהם בן 27, סטודנט לרפואה אוניברסיטאי בירושלים שמקבל סיועכלכלי מהמדינה, ובת בת 22, סטודנטית למדעי המחשב שמתגוררת עמה ושםס"עת לה לטפל בבן הקטן. לימודי הילדים הגדולים, הוסיפה, ממומנים ממלגות.

46. ביחס למצבה הבריאותי, צינה, כי מצבה הנפשי אינו טוב וכי לפני מספר שנים עברה תקיפה מינית בעבודה מצד הממונה עליה. הוגשה תביעה לבה"ד לעובודה והתיק הסתומים בפשרה. מazel לדבריה לא חזרה לעצמה והיא נערצת בצדדים פסיכיאטריים, אם כי היום אינה מטופלת רפואיית כיון שאין לה כסף או זמן וمعدיפה שלא

לקחת טיפול רפואי בגין השפעות הלוואי שיש לכך עלייה בתחוםים שונים, והצורך שלא להיות ערנית כדי לטפל בכך שלה. ביחס לבן התקין הוסףיה, כי הוא עבר תקיפה מינית בבית הספר.

47. עוד הוסיפה, כי אינה יכולה לשלם קנס כספי כי אין לה מקורות הכנסה מעבר לתחומי הכלכלה שהיא מקבלת מהמוסד לביטוח לאומי. לשאלת בית הדין הосיפה, כי הפעם האחרון שהשתכרה הייתה בשנת 2016 וכי מפאית מוצבם הבריאות של הבן ושל אביו - הנאשם 3, לא יכול להיות שיפור במצבה התעסוקתי ומכאן גם במצבה הכלכלי.

48. עוד הוסיףה, כי הנאשם 3 נפגש עם בנים, כו"ם בן 10, במרכז קשר למשך 1/2 שעה בשבוע וכי לאחרונה נאמר לה בבית הספר כי הוא חייב טיפול פסיכולוגי דחוף וכן נדרש לשורה ארוכה של טיפולים משלימים, לרבות קלינאיות תקשורת ופסיכיאטרית.

49. ב"כ המאשימה בבקשתה לחקור את הנואשתת 3, ובמסגרת חקירותה שאלת אותה מדוע, אם הבן הקטן נמצא במסגרת חינוכית במהלך שעות היום, היא מנועה מלחזר לשוק העבודה, והנאשתת 3 השיבה, כי: "שנה קודם הוא ישב בבית התמוטות נפשית קשה והוא מועמד מספר פעמיים לאשפוז. הוא נכנס לבית ספר מיוחד בשנת לימודים קודמת ונכנסנו לשנת קורונה. המצב היום שהוא בתALKמות לא בכל יום הוא רוצה ללכת לבית הספר. אני לוקחת אותו לבית הספר בתחום ציבורית שלוקח לי כשתעים להגיע לבית הספר. זאת נסיעה של כמעט שעה לכל כיוון בתחום ציבורית או שאני נעצרת במוניות אם אין לי ברירה. אז במהלך היום אני כל היום בשירות הילד" (עמ' 11 פרוטוקול הדיון מול שורה 29 ואילך).

.50. ביום 22.11.21 הגישה ב"כ הנאשם ממסמכים בתמיכה לטענות שהועלם במהלך הטייעונים לעונש וביום 09.12.21 הגישה ב"כ הנאשם מסמכים נוספים בנוגע למצבו הנפשי של הנאשם, אשר מטעמים של הגנה על צנעת הפרט, לא יפורטו בגין הדין.

דין והכרעה

51. אקדמי ואצ"ן, כי אין בדעתו להתייחס לטענת ההגנה הנוגעת לשיחוי בהגשת כתב האישום, שכן טענה זו עלתה לראשונה במסגרת הטעונים לעונש, מבל' שניתנה למאשימה הזכות להגיב על כך, וזאת ממשום שסוכם על הסדר לפיו הנשים ידו, ירשו בעברות המוחסנות להם ויתענו באופן חופשי לעונש.

52. כך או כך, בשים לב לתוכאה אליה הגיעו בוגר לעונש שיש להטיל על הנאים 2 ו- 3, מילא הדין בטענה זו מתייתר, והכל כפי שיפורט להלן.

53. אקדמי ואצ"ן, כי תיק זה הנה אחד התיקים הקשים בהם נתקל בה"ד בשנים האחרונות, מבחינה מסוותיהם האישיות החריגות של הנאשמים. נסיבות אלה הובילו אותו למסקנה, כי חurf חומרת העבירות שהנאשמים הורשעו על פי הودאותם בביצוען, וחurf ריבוי, וזה המקירה בו ממן הרואין לחזור ממתחמי הענישה ולא להטיל על הנאשמים עיצום כספי כלל, אלא להסתפק בהטלת קנס מוותנה מרתייע, והכל כפי שיפורט להלן.

54. באשר לערכם החברתיים המוגנים בתיק זה, לא ניתן להקל ראש בחומרת העבירות בהן הורשעו הנאים בארבעת האישומים שבכתב האישום:

הפרת חובת הפקוח של נושא משרה ואי מניעת ביצוע עבירה של עיסוק ככלל כוח אדם ללא רישון מאת השר (16 יחידות עבירה); אחירות מנהל לביצוע עבירה שנעבירה ע"י התאגיד - אי תשלום שכר מינימום (19 יחידות עבירה); הפרת חובת פיקוח של נושא משרה בתאגיד בגין אי תשלום שכר בתוך 90 ימים הקבוע לתשלומו (19 יחידות עבירה) והפרת חובת פיקוח של נושא משרה בתאגיד - עבירה של העסקת בני נוער בלילה (10 יחידות עבירה).

55. מדובר בעבירות על חוקי מגן בסיסיים ביותר (שכר מינימום והעסקת נוער), שנעודו להגן על זכויותיהם הקוגניטיות של עובדים ועל הבטחת רווחתם ובריאותם של בני נוער עובדים. על החשיבות היתרה של חוקים אלה ניתן למלוד, בין היתר, מגובה הנקודות הכספיים שהמחוקק קבע לצד אותן עבירות.

56. זאת ועוד. במקרה דנן מדובר על ריבוי עבירות וכן אני סבור כי מתחמי הענישה שהוצעו ע"י המאשימה בתיק זה, סבירים, ראויים והולמים את הערכיהם החברתיים המוגנים על ידי חוקים אלה.

57. בנוגע לחשיבותם של חוקי המגן, נקבע בדבר"ע 97/237-3 **עורא שמואלי ואח' נ' מדינת ישראל נ' רשות השידור** (28.8.01), נפסק כי:

"חוקי המגן קובעים זכויות סוציאליות מינימליות לעובדים. החברה האנושית סבורה שזכויות מינימליות אלו הן כוח חיוני לעובדים שאין לאפשר לוותר עליו. יש להגן על העובדים. זהה הנימוק העיקרי לקוגניטיות של חוקי המגן. נימוק נוסף הוא המודעות של משפט העבודה לעמדת המיקוח החלשה של העובד. גישה זו מצאה לה ביסוס במשן כמה שירות השנהם לקיומו של משפט העבודה בישראל. בית הדין לא סטה מגישה זו במשך תקופת משפט העבודה. יש חשיבות לכך שהמערכת המשפטית עמדה על נוקשות זו בתחילת דרכו של משפט העבודה. היה חשוב לבסס עקרונות אלו. כוון ההלכה מבוססת. ההגנה המוחלטת על זכויותיו המינימליות של העובד היא עבודה ק"מת".

ובע"ע (ארצ) 248/07 **מדינתישראל, נציגותה המדינתי, תמי עדABI**, (25.11.07), שם נפסק, כי:
"זכויות מכך حقיקת המגן הין בבחינת יסוד מכון ביחסו עבודה, יש להקפיד לשמורתן ובהרחבת תחולתן על כלל ציבור העובדים".

58. לאור האמור לעיל, אני מאמץ את מתחמי הענישה שנتابקו ע"י המאשימה בתיק זה וקבע כי ביחס לתיק **ת"פ 58004-03-19** מתחמי הענישה הם כדלקמן: ביחס לאיושם הראשון - 30% ל- 40% מגובה הכנס המקסימלי, וזאת לנוכח חומרת העבירה והפגיעה בערך החברתי המוגן; ביחס לאיושם השני והשלישי - בין 30,000 ל- 90,000 ל' וזאת לנוכח חומרת העבירה והפגיעה בערך החברתי המוגן ומספר העובדים שלהם לא שולם שכר מינימום וביחס לאיושם הרביעי - בין 30% ל- 40% מגובה הכנס העוני המקסימאלי וזאת לנוכח חומרת העבירה והערך החברתי שנפגע.

59. הוא הדיון לגבי מתחם הענישה שנتابקש ע"י המאשימה בת"פ **50747-11-18**, הינו, 30% ל- 40% מגובה הכנס המקסימאלי, וזאת לנוכח חומרת העבירה והפגיעה בערך החברתי המוגן.

60. בנוסף, בדעתו להיעתר לבקשת המאשימה ולהייב כל אחד מהנאשמים לחתום על התcheinות להימנע מביצוע העבירות בהן הורשוו ב- 2 התקקים למשך 3 שנים ממועד מתן גזר הדיון, בגין הכנס העוני המרבי הקבוע בחוק במכפלת מחצית מספר יחידות העבירה, והכל כפי שיפורט בהמשך.

61. באשר לעונש הספציפי שראוי לגזר על הנאים, סבורי כי מדובר במקרה חריג וקיצוני מבחינת נסיבותיהם של הנאים, המצדיק התייחסות בהתאם, ובמה דברים אמרו?

62. מעבר לעובדה שהנאים הודיעו ובכך חסכו זמן שיפוטי יקר, אין ספק כי בהתאם לראיות שהוזגו בפני, עולםם חרב עליהם במישור הזוגי, הבריאותי והכלכלי וכיום מדובר בשני אנשים שמתקימים מצבאות בלבד, טרודים בענייני בריאות חמורים שלהם ושל בנים הקטין ועסקים בשיקום איטי מאוד של שברי חייהם.

63. בהתאם לראיות שהוזגו בפני, לרבות עדותה של ד"ר תמייר, הנאשם 2 שרוី במצב נפשי מורכב ביותר ומלווה בהיליך שיקומי שנעשה בצעדים קטנים ומדודים. בשל מצבו הבריאותי, הוא חוווה תקופות שבן הוא מנתקليل ממעגל העבודה, והתרשמתית מדבריה של ד"ר תמייר, כי הדרכ שעליו לעשות ארוכה, מורכבת וכי כל צעוזו יכול להסיג את התקדמות המדודה שהוא עושה לאחר.

64. איי סבור, כי לאור מצבו הכללי ולאור מצבו הנפשי, יש לנאים 2 היכולת לשלם קנס כספי כלשהו. מעבר לכך, בהיעדר ראייה לסתור, אני מקבל את המלצהה המקצועית של ד"ר תמייר, לפיה הטלת קנס כספי עליו, עלולה לחבל בהיליך השיקום הנפשי והטיפולתי שהוא עבר בימים אלה.

65. הוא הדין לגבי הנאשם 3. מדובר באשה נורמטיבית שעולמה התעסוקתי והכלכלי חרבי עלייה, וכיום היא מתקימת מ מצבאות מהמוסד לביטוח לאומי ומטופלת, אם ייחנית, בקטין בעל נוכות צמיתה בשיעור גבוהה. בנוסף לכך, הנאשם 3 עצמה מתמודדת עם מצב נפשי מורכב.

66. הטלת קנס כספי, מעבר לעובדה שספק אם ישולם בנסיבות הכלכליות שתוארו ונתמכו בראיות, יוביל לטעמי ברמת ודאות גבוהה לכך שייגרם לנאים ולבנה נזק כלכלי, אשר יגדיל מניה וביה את הנטל הכלכלי המוטל על החברה בשל מצבם הקשה מילא.

67. כאמור בפתח הדברים, מדובר באחד המקרים הקשים בהם נתקל בית הדין מבחינת נסיבות אישיות של נאים, בני זוג לשעבר, ולכן, מן הראו שמדובר עליהם יהיה בהילמה למצבם מחך גיסא, ושרת בדרך המיטבית את האינטרס הציבורי מайдך גיסא.

68. הדרך לכך עוברת לדידי באימוץ המודל שנפסק בבית הדין הארצי בתיק ע"פ 14-05-52001 **טיב טעם רשות בע"מ נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 16.08.2014), קרי: חיוב הנאים בקשר מותנה במכפלת מחצית מספר העבירות שבביצעו הם הורשו על פי הודהתם.

69. מודל זה יושם הרתעה אפקטיבית בנסיבות האישיות של הנאים. עוד יאמר בהקשר זה, כי העיצום הכספי אינו חזות הכל והוא רק רכיב עונשי אחד המצטרף לרכיב עונשי אחר - הטלת התחייבות על נאים להימנע מביצוע עבירה בה הורשו. התחייבות זו מהוות כשלעצמה עונש של קנס מותנה, גם שמדובר בעונש הקל שבunosim הקבועים בחוק העונשין (ראו דברי כב' הנשיא (בדימ') א. גרוןיס בדנ"פ 12/8062 **מדינת ישראל המשרד להגנת הסביבה נ' חברת נמלי ישראל פיתוח ונכסים בע"מ**, (2.4.2015) עמ' 9-10, פיסקה 12).

אחרית דבר

70. לאור כל האמור לעיל, החלטתי שלא להטיל על הנאים 2 ו-3 קנס כספי ולהסתפק בחיובם לחתום על התcheinות להימנע מהעבירות בהן הורשו על פי הودאות למשך 3 שנים מיום, ככלצד כל התcheinות קנס מותנה המורכב משיעור הקנס המקסימלי הקבוע בחוק במכפלת מחצית מספר העבירות, כדלקמן:

כתב האישום בתיק ת"פ 58004-03-19

(א) הפרת חובת הפיקוח של נושא משרה ואי מניעת ביצוע עבירה - (8 יחידות עבירה במכפלת 58,400 ₪) - ₪ 467,200;

(ב) אחוריות מנהל לביצוע עבירה שנעבירה ע"י התאגיד - (9 יחידות עבירה במכפלת 226,000 ₪) = ₪ 2,034,000;

(ג) הפרת חובת פיקוח של נושא משרה בתאגיד (9 יחידות עבירה במכפלת 75,300 ש"ח) - ₪ 677,700;

(ד) הפרת חובת פיקוח של נושא משרה בתאגיד - (5 יחידת עבירה במכפלת 43,800 ₪) - ₪ 219,000.

כתב האישום בתיק ת"פ 50747-11-18

(א) הפרת חובת פיקוח של נושא משרה - (2 יחידות עבירה במכפלת 29,200 ₪) - ₪ 58,400.

בחולף המועד וביעדר חתימה, אשכול לבטל את העונש שגזרתי על הנאים 2 ו- 3 ואשוב ואשכול את העונשים הכספיים שנתקבשו ע"י המאשימה, לרבות הטלת עונש מאסר לפי סעיף 74 לחוק העונשיין.

71. ביחס לנאים 1 - אני מטיל עליה קנס בגובה **20,160 ₪**. הקנס ישולם תוך 30 ימים מיום.

72. המזכירות תשלח את התcheinויות למשרד הסניגוריות עזה"ד איה שרייך וסיגל מלטלייאן, אשר תזאגנה להשיבו לתיק ביה"ד כשהן חתומות ע"י הנאים, וזאת תוך 30 ימים מיום.

73. ביחס לקנס שהוטל על הנאים 1 בתיק ת"פ 18-11-50747, להלן הוראות כלליות:

א. ככל שמועד התשלום חל בשבת או ביום חג, על הנאים 1 **להקדים** את התשלום על מנת להימנע מ垦סות ומריבית פיגוריות.

ב. החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית הדיין.

ג. ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות,

אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת מהדרכיהם הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המופיע של רשות האכיפה והגביה, www.eca.gov.il.
- מוקד שירות טלפון בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון 073-2055000 או בטלפון 00-35592.
- במזמן בכל סניף של בנק הדואר - בהציג תעודה זהה בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ניתן היום, כ"ה סיון תשפ"ב, 24 יוני 2022, בהעדר הצדדים.